

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5CoPr/13/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113222151
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1113222151.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Milana Chalupku a JUDr. Janky Richterovej, v právnej veci navrhovateľa: V. S., T.. XX. X. XXXX, H. T., O.. Č. Y. Č.. XX, zastúpeného JUDr. Miroslavom Banchyncom, advokátom so sídlom v Podbieli č. 177, proti odporcovi: 1/Minister vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Bratislave, Ul Pribinova č. 2 a 2/ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Ul. Pribinova č. 2, o určenie, že služobný pomer trvá, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23. júna 2015 č.k. 15 Cpr /6/2013 - 69 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.
Odporcom 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na postúpenie veci Krajskému súdu v Bratislave na prejednanie podľa piatej časti O.s.p., keďže podľa tejto časti sa nemožno domáhať nároku určovacou žalobou, ako to žiadal navrhovateľ. Z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie zamietol návrh voči odporcovi 1/, ktorý nie je správnym orgánom, ale osobou stojacou na jeho čele. Vo vzťahu k odporcovi 2/ považoval návrh za nedôvodný dospejúc k záveru, že ako všeobecný súd nemá právomoc rozhodnúť o požadovanom určení o trvaní služobného pomeru v zmysle zák. č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru a absenciu zákonných podmienok na postup súdu podľa § 104 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ domáhajúc sa jeho zrušenia a postúpenia veci príslušnému súdu. Vytýkal prvostupňovému súdu, že nesprávne rozhodol o veci, o ktorej nemal právomoc konať, ak mal preukázané, že ide o návrh podliehajúci pod zákon č. 73/1998 Z.z.

Odporcovia 1/ a 2/ žiadali napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd preskúmal odvolanie z dôvodov a v rozsahu vymedzeným odvolateľom (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru že odvolanie navrhovateľa nie je opodstatnené.

Navrhovateľ sa domáhal určenia, že jeho služobný pomer príslušníka policajného zboru naďalej trvá. Dôvodom podania návrhu bolo stanovisko odporcu 2/, že služobný pomer navrhovateľa napriek dosiahnutému úspechu v súdnom konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (zrušenie personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. 269 z 30. 6. 2011 o prepustení zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru pre hrubé porušenie služobnej prísahy rozsudkom KS Bratislava sp. zn. 3S/233/2011 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8 Sžo/5/2013), skončil personálnym rozkazom riaditeľa OR PZ Dolný Kubín uvoľnením navrhovateľa na jeho žiadosť ku dňu 31.7.2011. Po obrane odporcu, že všeobecný súd nemá právomoc vo veci konať, navrhovateľ požiadal súd o postúpenie veci správne súdu na konanie podľa § 247 O.s.p. Mal za to, že odmietnutím odporcu opätovne prijať navrhovateľa do služobného pomeru došlo k nesprávnemu postupu správneho orgánu.

Súd prvého stupňa nepochybil, keď nepostúpil vec na konanie podľa piatej časti O.s.p. správneho súdu, Krajskému súdu v Bratislave (§ 104a ods. 1 O.s.p.). Z ustálenej judikatúry správnych súdov totiž nepochybne vyplýva, že so zreteľom na účel správneho súdnictva nie je prípustné v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku domáhať sa nárokov určovacou žalobou, pričom navrhovateľ na určovacej žalobe zotrval.

Vychádzajúc z ústavnoprávnej zásady denegatio iustitiae je potom všeobecný súd povinný meritórne rozhodnúť o návrhu na začatie konanie, ak niet žiadneho iného príslušného orgánu, a to aj v prípade, ak sa nejedná o vec podľa § 7 ods. 1 O.s.p. Všeobecný súd je nesporne príslušný rozhodovať o určovacej žalobe v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p.

Nemožno tiež opomenúť, že na podanie žaloby podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. (po prípadnej zmene návrhu), ktorou by došlo k preskúmaniu zákonnosti rozkazu o uvoľnení zo služobného pomeru ku 30.6.2011, uplynula dvojmesačná lehota podľa § 250b ods. 1 O.s.p. už pred podaním návrhu v tejto veci (27.6.2013). Podľa názoru odvolacieho súdu len týmto prostriedkom súdnej ochrany by bolo možné docieľiť určovacou žalobou sledovaný cieľ, t. j. opätovné „prijatie“ navrhovateľa do služobného pomeru policajta.

Pokiaľ navrhovateľ označil za nesprávny postup odporcu podľa § 247 O.s.p. neprijatie navrhovateľa do služobného pomeru, je potrebné mať na zreteli, že správny súd preskúmava postup správneho orgánu zásadne súčasne s preskúmaním zákonnosti rozhodnutia (§ 247 ods. 1, § 249 ods. 2 O.s.p.). Bez preskúmania zákonnosti rozhodnutia preskúmava postup orgánov verejnej správy v prípade nečinnosti, teda ak správny orgán vo veci nekoná a nevydá rozhodnutie, ktoré by bolo možné preskúmavať (§ 250t O.s.p.) alebo ak došlo k nezákonnému zásahu orgánu verejnej moci (§ 250v O.s.p.). U navrhovateľa sa nejedná o prípad podľa § 250t O.s.p. (neprebíha konanie na správnom orgáne ohľadom uvoľnenia o prepustení zo služobného pomeru na jeho žiadosť, prijímacie konanie podľa § 14 a § 15, resp. iné konanie) ani o prípad podľa § 250v O.s.p. Rovnako tu niet neprávoplatného rozhodnutia správneho orgánu, ktoré by mohlo byť preskúmateľné súdom podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. Bolo by preto aj celkom bezúčelné postupovať vec správneho súdu na konanie, ktoré by bolo potrebné zastaviť podľa § 250d ods. 3 O.s.p., resp. by z procesných dôvodov muselo skončiť v neprospech navrhovateľa.

Pokiaľ sa jedná o zamietnutie návrhu vo veci samej, z dôvodov vyššie uvedených možno uzavrieť, že súd prvého stupňa bol vecne príslušný na prejednanie a rozhodnutie o určovacej žalobe navrhovateľa. Navrhovateľ nespĺnil základnú podmienku pre úspech v konaní o určovacej žalobe, ktorou je preukázanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (§ 80 písm. c/ O.s.p.). V oblasti pracovnoprávných sporov rozhodnutím všeobecného súdu o trvaní pracovného pomeru v dôsledku neplatnosti právneho úkonu o jeho rozviazaní (zrejme analogicky s týmto typom konania bol podaný i predmetný návrh na začatie konania) sa odstraňuje právna neistota osoby, ktorá uplatnila ochranu svojich práv určovacou žalobou. Vyhovením žalobe v tejto veci by sa na právnom postavení navrhovateľa nič nezmenilo. Zákon o štátnej službe príslušníkov policajného zboru ako právny predpis verejného práva policajtom (na rozdiel od zamestnancov alebo zamestnávateľov) priznáva iné prostriedky právnej ochrany, nie v súdnom sporovom konaní obdobnom pracovnoprávnemu sporu podľa Zákonníka práce, pri rovnosti účastníkov pracovnoprávneho vzťahu, s možnosťou skúmania platnosti právneho úkonu o rozviazaní pracovného pomeru a pod., ale podľa § 231 a nasl. v dvojinštančnom správnom konaní, s možnosťou súdneho prieskumu. V žiadnom zo svojich ustanovení preto nepočíta s možnosťou, aby obnovu služobného pomeru deklaroval súd v sporovom konaní. Zmariť účinky individuálneho správneho aktu o skončení služobného pomeru možno dosiahnuť len zrušením takéhoto aktu, a to v osobitnom konaní (§ 196). Tvrdenie navrhovateľa, že jeho žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru nemožno považovať za platný právny úkon podľa § 250 ods. 1 písm. c/ zák. č. 73/1998 Z.z. mohol navrhovateľ uplatniť ako odvolací dôvod v odvolacom konaní proti personálnemu rozkazu riaditeľa OR PZ o uvoľnení zo služobného pomeru, či však napriek poučeniu neurobil.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

V odvolacom konaní úspešným odporcom 1/ a 2/ nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, keďže ich náhradu neuplatnili (§ 224 ods. 1, 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.